

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

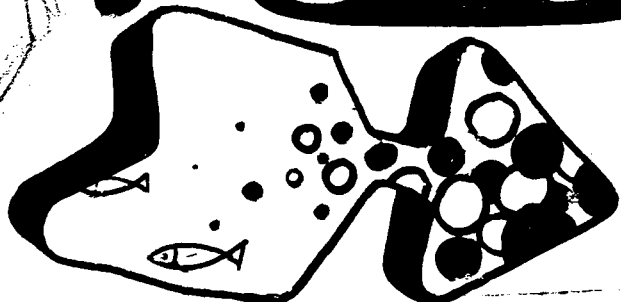
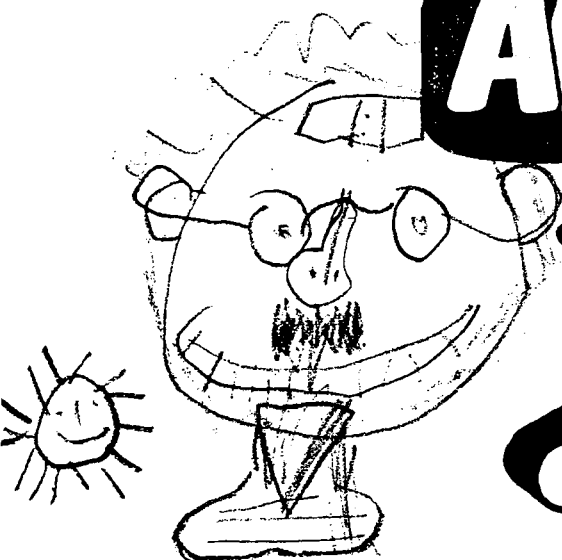
Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

NY SUPER
KUN
SAESON

**ALLETIDERS
STOF**

Den ny, lille redaktions første opgave efter den lange, skønne sommer, måtte være at finde sine egne ben. Dels fordi den har skiftet 50% af sine medlemmer ud, dels fordi forskellige nydannelser og ny-indstillinger må give sig udtryk i den redaktionelle linie. I skrivende stund er der ikke helt klaring på problemerne.

F.eks. er det ikke blevet helt klart hvor tit bladet skal udkomme. Spørgsmål i flæng/ næsten altid/ giver til svar at det ville være rart med en hyppig udgivelse. Vi kan godt se fordelene herved, men vi må erkende at det ikke er muligt for redaktionens medlemmer at få tid til at udføre dette arbejde. Men der er måske en løsning på vej. Redaktionen består af to funktioner - en redaktionel og en manuel. Den sidste er ikke så lidt tidkrævende og det er her man øjner en løsning - hvis det viser sig muligt at etablere et trykke-samle-heftefalsehold der kan arbejde uafhængigt af redaktionen.

Egentlig havde vi tænkt os at udkomme som hidtil fordi det har været vort indtryk at COMU efter sine møder ville udsende et kort referat af de vigtigste bevægelser på skolen. Det er en god ide, men derved falder en del af grundlaget for forældrebladet som hyppigt udkommende meddelelsesblad i nogen grad væk, og vi havde derfor tænkt os at koncentrere indholdet om f.eks. nye tendenser i moderne pædagogik, anmeldelser af bøger og tidsskriftartikler

i erkendelse af at det nok er de færreste forældre der selv har mulighed for at skaffe sig vendskab til disse ting), beretninger fra lærere/ om oplevelser med / og andre børnene / og forklaringer på / deres reaktioner hvorfor det gik som det gjorde o.s.v.

vi får se... foreløbig vil vi lade forsiden stå som udtryk for vor lyst og vilje til at gøre noget ved det.

lad os høre fra jer - så det kan blive gensidigt.

Redaktionen

Endnu engang

I løbet af august har der jo knap været en dag, uden en eller anden udtalelse i pressen vedrørende de små skoler og folkeskolen.

I SF-bladet af 20/8-69 var der en samtale med kommunalbestyrelsesmedlem i Herstederne og lærer ved Voldparkens skole, Bent Johansen.

Der kunne man bl.a. læse: "-Der har været røster fremme om, at de forældre, som sender deres børn i lille-skole svigter folkeskolen, siger Bent Johansen. Begrundelsen for en sådan opfattelse er den, at forældrene til lilleskolebørnene som regel er folk med en "bedre uddannelse", interesserede menne-

sker, som altså ville være blandt de mest aktive og reformivrige indenfor folkeskolen.

Det synspunkt er bare ikke rigtigt, fordi folkeskolens nuværende struktur er så stiv, at forældrene reelt ingen indflydelse får."

"Jeg tror, lilleskolerne skal opfattes som en udfordring til folkeskolen, en udfordring uden hvilken folkeskolen ville gå i stå i sin udvikling. Og jeg tror absolut ikke, man bør bekæmpe lilleskolernes oprettelse.

Men lilleskolerne er heller ikke den endelige løsning på skolens strukturproblemer."

"Men foreløbig må man altså vælge: Lilleskole eller Folkeskole? Og i valget af skoleform må man være egoistisk på sit barns vegne, og kun tænke på, hvad der tjener det bedst. Man har simpelthen ikke lov til at vælge på anden måde, slutter Bent Johansen."

I artiklen stod der mange andre og måske mere væsentlige ting om folkeskolens fremtid, om de miljømæssige betæneligheder og vanskelighederne ved overgang til andet skolesystem, om lilleskolen

"der opererer med en vis blåøjet stråtagnemelse" (er der nogen, der har mod på at kommentere det sidstnævnte!). Det jeg har trukket frem er taget med i forbindelse med samtalen med Hans Jensen, for at vise hvor forskelligt, der kan ses på problemerne.

Jonna Johansen

Den lille skole, Folkeskolen og samfundet.

Samtale med undervisningsdirektør Hans Jensen (skoledirektør i Helsingør fra 1962 til 65) 10.7.1969.

Vel vidende, at mange lilleskoleforældre indtil bevidstløshed kender i hvert fald en del af problematikken i forbindelse med den lille skoles forhold til folkeskolen, har jeg alligevel ment, at det kunne være værdifuldt at få et indtryk af, hvad man måske kunne kalde folkeskolens officielle holdning til den lille skole, også for at modvirke en tendens til mytedannelse, der utvivlsomt eksisterer på dette område.

Jeg bad derfor om en samtale med undervisningsdirektør Hans Jensen (Direktoratet for folkeskolen og seminarierne (nedenfor: F.J.), som var så venlig at indvilge i en sådan samtale til vores forældreblad.

Resultatet står nedenfor at læse. Jeg betegner mig selv som J.J.

J.J. Kan De give en generel formulering af Deres syn på den lille skole?

F.J. Der kan jo ikke siges meget, som ikke allerede er sagt. Argumenter for og imod den lille skole ligger forholdsvis klart. Bladets læsere må forudsættes at være på det rene med de positive sider af fænomenet den lille skole.

Når vi overhovedet skal have denne samtale, vil jeg gerne hæfte mig ved de problemer, der rejser sig set fra den offentlige skoles side. Det, man ofte fremholder som det væsentlige positive, er den inspiration, som de små skoler vil kunne give den offentlige skole, og det kan jeg ikke modsige, navnlig ikke når det gælder den pædagogiske holdning - og specielt indenfor den musiske faggruppe. Det, man måske i den forbindelse kan beklage, er, at vi hører for lidt fra de små skoler. Deres lærere er måske lidt for blufærdige med hensyn til at deltage i lærersamarbejdet i videre kredse, og, selv om det er svært at fortælle om sine gode gerninger, så var det rart nok, at nogen ville - at lærerne nu og da ville informere kolleger om, hvad de rent faktisk kan præstere i de små skoler.

- J.J. Er folkeskolen rigtig interesseret i dette? Det er klart, at større indbyrdes kontakt vil være af værdi, men problemet er vel, hvordan kontakten fremmes, og om det alene er lilleskolens skyld, at kommunikationen er utilfredsstillende?
- H.J. Næh, der kan naturligvis både den ene og den anden part indbyrdes. Men det vil ikke være nogen skade til, om der var et vist nært fællesskab, om rent lokal mulighed for, at lærerne

fra de to skoletyper kunne mødes og drøfte fælles pædagogiske spørgsmål.

Når de små skoler holder så meget åbent hus, som de gør for foreldre kredsen, så kunne de jo også uden at splitte skolen ad holde åbent hus for mindre grupper af lærere på andre skoler, sådan at de lærte hinanden lidt bedre at kende. Der dannes sig selvfølgelig mange myter - både den ene og den anden vej, når man kender hinanden for lidt. De står ikke i de samme foreninger, de er ikke medlemmer af samme lærerråd og fælleslærerråd o.s.v. De har ikke de officielle anledninger til at mødes. Og når de så mødes, så kan de jo ofte være belastede af en slags aggression imod hinanden og sige nævnev, I har det bedre end os, og I går bare i traditionelle fodspor.

Når lærere dimitteres fra seminarierne er grundindstillingen, den pædagogiske holdning, jo ikke så forskellig fra den ene til den anden, om de havner i det ene eller det andet skolemiljø, det er jo ofte tilfældigheder. De har jo dog samme uddannelse, og mange af dem også nogenlunde samme indstilling til arbejdet, når de starter.

Jeg mener, at når lilleskolen ikke har påvirket den offentlige skole mere end tilfældet er, så er det fordi isolationen er for stor.

J.J. Bør man kun søge at påvirke et system indefra, eller kan det i visse tilfælde accepteres, at man søger en påvirkning af systemet udefra, og er det ikke det, den lille skole forsøger at gøre?

H.J. Der er vi jo fremme ved noget af det essentielle. Det siges ofte, at det er en uddannelsespolitisk eller opdragelsespolitisk holdning fra forældrenes side, der er baggrunden for valget af den lille skole. Jeg tror ikke, at mange tænker på, at de måske indirekte er med til at danne en art pression overfor den offentlige skole. Jeg tror, at motivet for de fleste forældre er at prøve på at sikre deres børn den skolegang, som de nu synes, de skal have, og som de mener, de har bedst af, jeg tror ikke, de fleste tænker så meget i det ideologiske plan - man tænker på de små børns skoleskæbne. Det er det nærliggende for en familie.

J.J. Og bagefter forsøger de så at forsvare det?

H.J. Ja - det er en egoistisk impuls - for nu at sige det groft - og så finder man bagefter yderligere nogle motiveringer, og da vil jeg sige, at de forældre, der slår meget stærkt på det ideologiske, de kunne gøre større fyldest ved at gå ind i samarbejdet i forældreforeninger, skolenavn o.s.v. - skolekommis-

sioner i den offentlige skole og påvirke med deres indstilling, istedet for at isolere sig, som de gør.

J.J. Er sandheden ikke, at dette initiativ, i hvert fald indtil fornylig ikke har været særlig velkomment i folkeskolen?

H.J. Det kan være, hvis indtil fornylig vil sige, indtil for i hvert fald en halv snes år siden. Jeg synes jo nok, at man i en offentlig skole har en betydelig større forældreindflydelse nu, end man havde bare for nogle få år siden, og måske netop en indflydelse, som er mere uformel, end den indflydelse, som forældrene rent faktisk har i kraft af loven om skolens styrelse og tilsyn. Der, hvor forældrene har den stærkeste indflydelse på skolen, er det jo nok netop i kraft af det uformelle samarbejde med skolens ledelse og lærerstaben - nok så meget som i kraft af de formelle rettigheder, som forældrene har ved dannelse af skole-navn og deres indflydelse i skolekommissionen. Men mange steder kan man jo også se, at forældre med en kraftig pædagogisk interesse netop melder sig for at være med til at påvirke skolen - ikke af partipolitiske men af rent opdragelsesmæssige interesser. Og der må jeg sige, at der mangler vi den gruppe mennesker, som sender deres børn i private skoler. Selv

om starten af en lille skole er båret af en ret høj grad af idealisme, så løses de lokale skoleforhold jo ikke ved, at folk på et vist niveau - socialt, kulturelt og intellektuelt - isolerer sig fra deres omgivelser ved at lave deres egen skole.

- J.J. Det er vel en trossag, om udviklingen går hurtigst på den ene eller den anden måde, og vil pædagogisk interesserede forældre ikke støde på en mur mange steder, hvis de forsøger at gøre sig gældende?
- H.J. Det kommer jo også an på, hvordan de formulerer sig. Det er klart, at hvis man kommer ind i det store offentlige system, og så tror, at man på 14 dage kan ændre holdningen både hos myndigheder og skoleinspektør og lærere, så er man mere naiv, end politiet tillader. Det tager jo sin tid at slå igennem, og der skal altså nogen tålmodighed til og lidt smidighed. Det er jo ikke nok, at man møder op en enkelt gang og holder en brandtale, hvor man søger at eliminere det, skolen har levet af i 50 år eller mere til ingenting og siger, I skal bare gøre sådan og sådan. Så vækker man jo selvfølgelig bare modstand - så får man ingen indflydelse. Berør man sig rigtigt ad og mere taktisk går ind for dette samarbejde, så tror jeg virkelig, der er mulighe-

der ved de fleste skoler.

J.J. Der kommer vi til det med det egoistiske, for det er jo meget muligt, at medens dette sker, er ens børn måske blevet så store, at de er kommet ud af skolen?

H.J. Det kan tænkes, men så har man måske gjort en god gerning for næste generation.

J.J. De har tidligere givet udtryk for, at det er selvmodsigende at tale om at sætte sine børn i de små skoler for at opdrage dem til demokrati, fordi det er en egoistisk handling, og demokrati betyder fællesskab. For små børn kan demokrati vel kun være noget med deres forhold til den gruppe, de befinder sig i, og hvis det forhold har gunstige vækstbetingelser i den lille skole, må man så ikke kunne regne med, at deres forhold til den større gruppe, samfundet, udvikler sig positivt til gavn for samfundet?

H.J. Det lyder meget idealistisk i og for sig, men jeg er ikke sikker på, at det er rigtigt. Det er jo rigtigt, at man kan udvikle en demokratisk holdning og en samarbejdsatmosfære inden for en hvilken som helst afgrænset gruppe. Betænkkeligheden kan ligge i, at gruppen er for snæver og for ensartet i sin sammensætning, således at det efterfølgende med at bringe

denne holdning og indstilling videre ud i et større samfund kan svigte, fordi man ikke er i stand til at meddele sig - det der på moderne dansk hedder at kommunikere - med folk uden for den gruppe, hvori man har fået sin opdragelse. Jeg siger ikke dermed, at det er sådan på de små skoler, men der er risiko for, at det kan blive det. Der er for meget indavl.

J.J. Afhænger dette til syvende og sidst ikke af forældrenes holdning?

H.J. Forældrene har naturligvis stadig en afgørende indflydelse. De har jo da også børnene de første og meget vigtige år af deres opvækst. Men det er måske skyggesiden af alt det pæne, der kan siges om det meget tætte samvirke mellem skole og forældre på de små skoler. Det kan føre til, at det bliver et meget lukket miljø, og at hjem og skole ligner hinanden så forbløffende i holdning, at et barn aldrig bliver konfronteret med nogen fra et helt fremmedartet miljø, sådan som det gør, når det bringes ind i en 1. klasse i en stor kommuneskole, der har en virkelig alsidig sammensætning.

J.J. Det er klart, at der ligger et problem her, men er inercien i miljøerne ikke et stort og generelt problem i forbindelse med en egentlig demokratisering af uddannelserne, uanset

lilleskole-folkeskole?

J. Jo det er det. Det viser jo alle vore statistikker - også uddannelsesstatistikker på et højere niveau. Jeg tror, at de små skoler er med til at forstærke den tendens, og jeg tror ikke, at miljøet er så forskelligt fra den ene af de små skoler til den anden og heller ikke over til andre private skoler i og for sig. Når man tænker på den rent sociale placering, da så jeg forleden dag i Information en debat, der har været ført vedrørende Ingrid Jespersens skole med en oversigt over forældrenes status. Og der er ikke stor forskel fra Ingrid Jespersens og til de små skoler i den sociale sammensætning af forældrene.

J.J. Men det er der jo alligevel, fordi man har den samme sociale status, er det da langt fra sikkert, at man har den samme holdning til samfundsmæssige spørgsmål f.eks.

H.J. Det er rigtigt, det er klart, at der foregår et klart valg, når man foretrækker den lille skole frem for Ingrid Jespersens skole. Men det er den samme indtægtsgruppe, for nu at sige det groft - socialgruppen, der står over for det valg. Der er mange, der ikke har det valg.

J.J. De mener, at den lille skole på en måde er med til at bevare classesamfundet?

H.J. Ja - der er en eksklusivitet over den i sammenligning med den offentlige skole, som man ikke kan se bort fra.

J.J. Det føler lilleskolen jo selv som et væsentligt problem. Den sociale slagside har man jo ikke kunnet komme udenom.

Folkeskolens målsætning er jo i hvert fald på papiret den samme som lilleskolens. De forskellige slags evner skal have samme værdi, navnlig hvis vi får enhedsskole med tilvalgsfag. Men de fleste skoler fungerer vel ikke sådan. Kan man ikke sige, at folkeskolen stadig er et konkurrencesamfund, eller med domprovst Bøgh, Århus: "ikke skolen for livet men skolen for erhvervslivet"?

H.J. Der står jo i de fleste vedtægter for de små skoler, at de følger den blå betænkning, og de i og for sig præsterer den samme undervisning og har samme mål, som folkeskolen har. Men de vil gerne nå dette mål ad andre veje, end folkeskolen når det. Konkurrencen, som ikke er så udtalt i folkeskolen, som den var for år tilbage, træder jo ind på et eller andet tidspunkt, hvor man skal placere sig i erhvervsliv eller videre uddannelse. Man kommer ikke uden om, at man her står over for nogle valg, hvor man må have forudsætninger for at vælge, og da er det en klar tendens, at vi i den of-

fentlige skole har sat nogle prestigebefængte valg ind på for tidlige tidspunkter, og det kan man undgå i friskolerne, og det kan vi også fremtidig undgå i den offentlige skole ved de planer, der er om at etablere en 9-årig grundskole, hvor der principielt ikke skal finde valg sted, der peger direkte imod den ene og den anden efterfølgende uddannelse eller ansættelse. Så folkeskolen er også godt på vej til at frigøre sig fra disse tidlige valg. Og det er vel nok ikke under påvirkning fra det, der er sket i friskolen, det er ganske simpelt en international udvikling under påvirkning navnlig fra de angelsaksiske lande, der forplanter sig verden over.

J.J. Hvornår kommer den 9-årige grundskole?

H.J. Planerne skal være færdige om 2 år.

Skolen for erhvervslivet kan vi jo aldrig komme udenom, de fleste af os er jo på en eller anden måde inde i et erhverv. Men det, der er karakteristisk for den udvikling, der er i gang og stadig accelererer, er vel det, at man i meget højere grad tænker på skolen - altså grundskolen, som vi taler om her - som basis for videregående uddannelser, og ikke som basis for overgang til erhvervslivet. Erhvervslivet er jo også uddannelse på mange leder og kanter - vi vil ikke i 70'erne og 80'erne se

børn gå ud af skolen hverken efter 7., 8., 9. eller 10. klasse og gå direkte i erhvervslivet, uden at de samtidig går ud i en efterfølgende uddannelse. Og den skal de have kvalificeret sig til, og derfor må en basis af praktiske færdigheder og kundskaber være til stede. I de nye læseplaner må vi have større elasticitet og i højere grad slå klassetrinene sammen i grupper og sige: Der ligger en udviklingsperiode, som vi kan se i børnehaveklassen, i 1. og 2. og måske 3. klasse, som en samling. Derefter ligger der et udviklingsforløb 3.-4., 5.-6. måske - og så ligger der et nyt fra 7. til 10. Og den frihed har den offentlige skole manglet efter det system, undervisningsplanerne hidtil har været bygget op efter. Der er jo ikke nogen, der kan føre bevis for, at det er lykket at kunne beherske de tre regnearter med en vis sikkerhed, at kunne skrive bogstaver, at læse almindelige læsestykker og sådan noget, når man er færdig med 1. klasse.

H.J. En anden ting, jeg gerne vil have frem, er, at det er klart, at det er et mere robust liv at gå i en folkeskole end i en lilleskole. Men man kunne jo meget vel tænke sig familier med 2 eller 3 børn, som individuelt kunne vælge efter det enkelte barns tarv. Ham der eller hende der er det oplagt for os at sende i den

lille skole. Men der eller hende der er det oplagt for os at sende i offentlig skole. Det behøver jo ikke at blive en fastlåst ideologi, så får man ikke det helt følelige sammenligningsgrundlag ind på livet.

J.J. De fleste forældre vil nok føle det svært at bruge børnenes liv til at få et erfaringsgrundlag, hvis de føler, at den ene skoleform er den bedste.

H.J. Det er dog sådan, at lilleskolen kan være bedst for det ene barn, og folkeskolen bedst for det andet. Og det ser de familier som regel væk fra. For når de har taget et standpunkt for det ældste barns vedkommende, så er det oplagt, at så følger de andre efter, selv om de måske havde bedre af at komme i folkeskolen.

J.J. Et af de argumenter, jeg oftest møder mod de små skoler er, at livet indeholder så mange kedelige ting, at det er bedst, at børnene vender sig til det i tide.

H.J. Det er ikke noget, der må lægges mig i munden i hvert fald. Jeg mener ikke, det er rigtigt, at man opdrager dem til, så tidligt som muligt, at møde trivielt arbejde eller noget i den retning, og når man ser de undervisningsmaterialer, der er på markedet i dag, så er det mindsanden heller ikke trivielt og kedsomligt arbejde.

J.J. Det politiske? Den borgerlige regering i Norge har (til stor fortrydelse for oppositionen) genoplivet statsstøtten til de private skoler. Det betyder mulighed for oprettelse af missionskoler. I Danmark er lilleskoletanken udsprunget af de såkaldte liberale, frisindede kredse. Bliver friskoleloven brugt som den norske formentlig ville blive det?

H.J. Friskoleloven er så rummelig, at enhver synsvinkel kan komme ind. Vi har jo meget stærkt religiøst prægede friskoler i Danmark. Vi har nogle med missionsobservans, vi har nogle katolske skoler, og vi har baptistskoler. Jeg kan nævne flere andre. Vi har endnu ikke særlige skoler for børn af Jehovas Vidner. Men sådanne - og mange andre - vil kunne oprettes i kraft af friskoleloven.

J.J. Er det svagheden ved den?

H.J. Nej det kan jeg ikke mene. Jeg kan ikke se, at det er mere mærkeligt, at en gruppe mennesker med en bestemt religiøs indstilling kan lave en friskole for deres børn end at en gruppe, som man kalder venstreorienteret, vil gøre det samme. Det fremgik for øvrigt også meget klart af en bestemt forespørgsel i Folketinget, hvor statsminister Baunsgaard gav udtryk for, at hvis man vil være liberal den ene vej, så må man også være det den anden.

J.J. Nu kommer vi over i det vanskelige spørgsmål om tolerancens grænse i et demokrati, man ville vel ikke kunne tillade nazistiske skoler?

Er det rigtigt at have en friskolelov?

H.J. Ja. Det er den offentlige skoles sikkerhedsventil, vi behøver ikke at tvinge folk ind i den offentlige skole.

Ved debatten om undervisningspligtens udvidelse havde det f. eks. væsentlig betydning at kunne sige, at vi her i landet ikke har skolepligt, men kun undervisningspligt.

Ved den nye tilskudslov mener jeg, at lovgivningen om de private skoler ligger i gode rammer, der er en meget høj grad af ligestilling med den offentlige skole, hvad det økonomiske angår. Jeg mener derimod, at lovgivningen nok er for liberal med hensyn til oprettelsen af en friskole. Det er for let, der kræves kun, at ti mennesker af en eller anden evt. sekterisk observans bliver enige om at lave deres egen skole.

J.J. Hvad ville det koste samfundet at nedbringe klassekvotienten i folkeskolen med 1 barn?

H.J. Det ville koste ca. 1600 lærerstillinger.

J.J. Ser De en fare i, at lilleskoletanken breder sig i disse år?

H.J. Nej, det holder op igen, når folkeskolen frem-
lægger de nye læseplaner i løbet af nogle år.
Da vil det pædagogiske argument for de små
skoler være væsentlig mindre.

Juli 1969

Jonna Johansen.

Orienteringsmødet for de ny forældre og 1. og 2.
klassens forældre. Den 26. august.

Se det var et møde! Det er før blevet sagt at det
ikke er så nemt at være ny forældre - at det er
lidt vanskeligt at trænge ind i kredsen - at det
kniber lidt med at finde ud af hvad lærerne gør -
og/styrelsen /hvad beslutter. Jeg vil være ærlig
og sige - at det første år for mig - og flere med
mig - har jeg forstået - har været en sær blanding
af tvivl, undren og begejstring. Det har været så
temmelig svært at få fat i hvad man egentlig ville
og gjorde på skolen. Jo, vi var osse til et infor-
mationsmøde sidste år. Det skal nok ha været ud-
mærket, men jeg må bekende - at det eneste jeg no-
gensinde har kunnet huske var Ib's eksempel med et
par færger mellem Helsingør og Helsingborg, men det
er gået tabt hvorfor de sejlede - og med hvad.
(Jeg har altid holdt så meget af færgen)

Denne gang var det helt anderledes - forekommer det. En dejlig præsentation af de nye lærere: Yvonne, Karen og Ole. Derefter en vidunderlig gennemgang af de enkelte læreres program fremført af dem selv. Det hele meget velformuleret, ongt og godt!

Gerda om børnehaveklassen som en vigtig del af skolen. Dens værkstedsatmosfære og metodik er et billede af hele skolen - oplevelsen af sig selv i gruppen af jævnaldrende. Klassens livsform lever videre i 1. og 2. klasse hvor småværksteder giver mulighed for tilegnelse af stoffet gennem praktisk arbejde. En hjælpelærer vil i perioder i et roligt hjørne give tilbud om hjælp til læsning, regning etc.

Barbara om regning og matematik. Om ny, smarte lærerøger der under den glatte, moderne overflade skjuler fæle fejl fra en forældret problematik. En dreng er 5 år - en anden 7 hvor gamle er de tilsammen? eller hvad siger det dig? Ikke noget, men hvor meget er den ene ældre end den anden.... end dig? Det er børnenes egen verden. Hvor enkelt. Børnene skal undersøge tings egenskaber: veje, bruge målebånd, fylde beholdere etc.

Ole om hvordan han ville sidde i klassens hjørner og blinke med fristende tilbud om regning, læsning o.s.v. Anbefalede læsning (forældre) af "Børn i 1. & 2. klasse" Pædagogisk Serie A3 10 kr.

Karen om musik der er bevægelse, om hvorfor det er så godt at skrigge højt for luftvejene og om ragsokker der er at foretrække i gymnastikposerne.

Grethe om sprogundervisningen om den vidunderlige plasticitet i de små munde. Om hendes rolle som engelsk dame (der kan hviskes til på dansk).

Ib fint rundende af og noget om mødetiden, der senere er blevet fastsat til 8.15 af hensyn til den skeve busforbindelse om morgenen. Et spørgsmål om muligheden for at lade de små vente på større søskende vil blive taget op separat.

Vi tog hjem med en stærk fornemmelse - og den har holdt sig - at det bliver et meget godt skoleår.

Sven

- - - - -

Jeg vil gerne fæje et par kommentarer til det, der blev sagt forleden aften angående tanker med hjelpeklarereren. - Det blev sagt, at ungerne hele vejen op i skoleforløbet vil bygge videre på børnehavens værkstedsatmosfære og tilbudsordning. Vi tænker os også en jævn udvikling på den måde, at der hele tiden arbejdes med omner, men at tilegnelsesformer og udtryksmåder naturligvis må rette sig efter bør-

nenes udviklingstrin.

Læseindlæringen og lidt senere arbejdet med tal vil vi gerne give som et tilbud på linie med tilføjeelse af andre færdigheder (tegne, male, save, sy, dramatisere, musicere o.s.v.). Det ville være forkort, hvis vi på ét felt (læseindlæring f. eks.) skulle lægge en helt anden holdning for dagen end ellers ("dette er noget vi alle skal gøre samtidigt og nu, når jeg vil det, og vi skal gøre det lige hurtigt eller langsomt"). På den anden side kræver den indledende fase af læseundervisningen så megen instruktion, at klasselæreren ikke kan klare et læsehjørne samtidig med de andre "værksteder" (borde). Derfor hjælperlæreren. Nu er det jo sådan fat med børnenes forventninger med hensyn til SKOLE og FØRSTE KLASSE, at de ville blive meget skuffede, hvis det hele ikke i starten var temmelig "skoleagtigt". De vil gerne "lege skole", og det må klasselæreren i begyndelsen simpelthen gå med på og bruge en del tid på almindelig klasseundervisning med begyndende læseindlæring. Børnene nyder at sidde pænt og skrive i rigtige stilebøger. Der er nogle af dem der godt ved, hvad det er de skriver. De der ikke ved det, de vil efterhånden blive trætte af at lege skole - som en lille fyr sagde til sin mor: "Kvofor skal jeg gå til håndbold, når jeg ikke kan gribe?" Så er det tid at lege noget andet og lade hjælpe-

Læreren overtage læseindlæringen. Børnene i en normal klasse vil så - meget groft taget - dele sig op i 3 grupper: 1: de meget læsemodne, som ingen djævel kan forhindre i at lære at læse. De vil i løbet af nogle måneder være nået så langt, at de ikke behøver megen tid hos hjælpelæreren udover til kontrol af det læste og til fodring med nyt stof. Disse børn ville i en normal klasseundervisning tilbringe mange dræbende timer med venten på de mere langsomme kammerater, og hvad der måske er mere alvorligt - de ville få en uheldig opfattelse af sig selv som noget særligt.

Den største gruppe børn læselæreren får med at gøre er jævnt læsemodne. De kunne måske nok vente, men vil gerne, grundet pres fra samfund, forældre, tanter, hjælpelærer og kammerater, gøre en rimelig indsats, og ved hjælp af den vil de i løbet af de to første skoleår opnå en vis læsefærdighed, så de på egen hånd kan begynde at læse lette småbøger. Man kunne måske spørge hvorfor hjælpelæreren presser. Han gør det udfra en viden om, at hvis ungen kan lære at læse, så er det på mange måder praktisk, at han også gør det. Hans muligheder i ømnearbejdet udvides, og en anden vigtig ting: det foreliggende læsestof, de lette småbøger han kan læse, svarer bedre til et 8-års-barn end et 10-års-barn, og han vil derfor nemmere få positive læse-oplevelser.

Den tredje gruppe børn, hjælpelæreren får med at

gøre, er nok dem, der kan være mest taknemmelige for det klima de færdes i på skolen. De er enten læseumodne eller ordblinde d.v.s. de har specielle vanskeligheder med hensyn til at tilegne sig læse- og skrivefærdigheder. Det får de nu lov til at være i fred med, for der er en masse andet lige så vigtigt de kan bruge deres kræfter på. De bruger ikke deres første og vigtigste skoleår til at samle sig et gedigent mindreværdskompleks over, at de ikke kan klare noget, der tilsyneladende er så nemt for deres kammerater. Og uden sådanne alvorlige følelsesmæssige vanskeligheder vil det være meget nemmere for dem at komme i gang, når de enten simpelthen af sig selv bliver læseumodne eller de må have en mere speciel og omhyggeligt tilrettelagt undervisning. Hvis læsningen ikke kommer i gang i løbet af det 3. skoleår, prøver skolens psykolog, Anne Jacobi, barnet, hun skønner i samråd med klasselæreren, om barnet har brug for særundervisning, indberetter i så fald ungen til SIFT (Statens Institut for talelidende), som så bevilger undervisning og henviser barnet til undervisning hos mig. Jeg underviser børnene i små hold eller enkeltvis udfra hvad der er rimeligt for det enkelte barn. Denne koncentrerede undervisning viser sig i regelen at være meget effektiv.

Til slut: I Gladsaxe kører de med denne form for begynderundervisning på 4. år. De regner med at

hvert barn gennemsnitligt modtager $\frac{1}{2}$ times læseundervisning om ugen! (sammenlign folkeskolens mange dansktimer). En undersøgelse af børnenes læsefærdighed i begyndelsen af 3. kl. viste en læsefærdighed på højde med tilsvarende alderstrin i folkeskolen. Hogle forældre undrer sig måske over, at vi i starten bruger et læsesystem, der hedder Per og Lis. Der står nemlig et eller andet sted på omslaget, at det er lavet for svagtbegavede. Det er det også, og det er meget kedeligt, særlig når man kommer til bog nr. 3 eller 4. MEN, det er det eneste læsesystem der er lavet med henblik på individuelt arbejde og som har en systematisk opbygning, og det er simpelthen så væsentlige fordele, at vi skønner det er det bedste til vort formål. Ved siden af bøgerne kan vi så byde på mange forskellige læsespil til afveksling i længere eller kortere perioder. Desuden kan en del af børnene, når de har opnået en vis læsefærdighed, gå over til andre muntre læsesystemer.

Iøvrigt foregår der naturligvis også en læseindlæring hos klasselæreren, nemlig derved at hun hele tiden er opmærksom på at drage brug af ord og sætninger så meget ind i arbejdet som muligt.

Barbara

Oversigt over de på skolen i øjeblikket løbende
O-emner:

2. klasse,	Grethe D.	Fugle
3. "	Yvonne	Husdyr
4. "	Ib	Jernalderen
5. "	Henrik	Sygdomme
6. "	Ole	Lægeredskaber gennem tiden
7. "	J.O.	Geologi.
-

Skolens fødselsdag

Som sædvanlig var der afgang fra skolen til Julebæk kl. 9. Vejret var ikke som det somner sig ved slige lejligheder, thi et gråt dis havde sanket sig over Helsingør og omegn og udgød med små mellemrum regn på alt og alle. Efter megen vateren blev vi alligevel enige om at tage af sted, og farden gik på bedste vis i busserne. Umiddelbart efter ankomsten gjorde man klar til dagens aktiviteter. For 5., 6. og 7. klasse havde J.O. og Henrik arrangeret et orienteringsløb, der løb over ca. 10 km. Dette kan synes som en lovlig lang strækning, men det viste sig, at ud af de tolv poster, der var ialt, havde holdene et gennemsnit på 9-10 fundne, og alle gennemførte. Vinder blev et hold bestående af Mikael, Peter A., Jens, Jes, Sten og Søren, alle

fra 7. klasse + Jøns E. fra 5.

For 3. og 4. klasse havde Yvonne og Ib lavet et kortere og lettere løb. Det viste sig dog, at det alligevel var for svært for ungerne, for Ib's og Yvannes væsentligste opgave, mens det stod på, blev at bringe vildfarne hold "på sporet" igen. Børnene morode sig dog fortræffeligt.

Børnehaveklassen samt 1. og 2. klasse byggede sand-slottet på stranden. Det var forud blevet bestemt, at hvert slot skulle have 7 tårne - hverken mere eller mindre, og denne bestemmelse blev nøje overholdt. Her på strandbrodden skulle imidlertid komme til at foregå sære og spændende ting. Et skib, der i lang tid havde ligget og set mistænkeligt ud nogle hundrede meter fra land, skød pludselig ind mod de flittige borgbyggere. Personerne i båden viste sig at være meget skuale. Det var tre pirater af den værste slags, og de tog nu slotterne i øjensyn for at sikre sig, at reglen om de syv tårne var overholdt. Det var den, men alligevel kunne banditterne ikke nåre sig for at true med udslettelse af et par borgere - en trussel de dog ikke effoktuerede. Det hele var meget mystisk, og bedre blev det ikke, da seroverne begyndte at mumle noget om en skjult skat. De talte sammen i stor fordægtighed, men det lykkedes dog for nogle af vore dygtige strand-byggere at få færtten af, hvad piraterne ville foretage sig, og de fulgte

religt efter den i deres skattejagt. Det tog rum tid at finde skatten. Først orten mange forgæves forsøg blev listen draget frem. Den viste sig at indeholde adskilligt musdgedt, og da slige varer ikke yndes særlig meget af sørovere, fik vore venner overdraget det hele til fortæring, hvad de ikke var spor kede af. Hvem piraterne var, får vi sikkert aldrig at vide, men for at I kan forestille jer, hvordan de omtrent så ud, kan jeg fortælle, at en af dem var af vækst og statur meget lig Jørgen Spillemand, den anden var lidt mindre og havde et skæg, der kunne minde om Davids, mens den tredje, der var betydeligt mindre end de to andre, og som vi har mistænkt for at have været en forklædt søroverdrønning, havde en vis lighed med Karen U. Så var det madtid, og hertil var der gratis sodavand til alle. Efter konsumeringen af disse varer, blev der delt is rundt, hvilket ingen havde noget som helst imod. Jeg glemte at sige, at vejret havde været pent det meste af tiden og på dette tidspunkt var klaret helt op.

Hjenturen forløb uden forhindringer, og vi kunne skilles med følelsen af, at det havde været en god dag for alle parter.

Referat af styrelsesmøde hos Søren Bang d. 28/3-69.

Til stede var Ib Kvolsbjerg, Søren Bang, Ole Josephsen, Karin Kjærsgård, Bent Kromann, Mette Schou, Ib Steiness og Gunna Suwalski.

Styrelsen indledte med at konstituere sig med Søren Bang som formand, Ib Steiness som næstformand og Ole Josephsen som kasserer.

Følgende punkter blev behandlet:

1. Indskuddet
2. Mødetider
3. Husleje for salen
4. Valg af KOMUmedlem
5. Præsentation af styrelsen overfor nye forældre
6. Andre arrangementer på skolen
7. Likviditet
8. Nye lærere.

1. Indskuddet.

Efter at 7. klasse har forladt skolen, har vi i første omgang ladet tiden gå, for at se hvad der ville ske med indskuddet. Vi har nu vedtaget at henvende os skriftligt til de otte forældre, det drejer sig om, for at høre om de ønsker indskuddet tilbagesendt.

2. Mødetider

Transportudvalgets undersøgelse for sommerferien

viste at mange forældre kunne ønske sig bedre transport til og fra skole. Især var der utilfredshed med, at strandvejsbusbørnene skulle urimeligt tidligt hjemmefra for at være rettidigt på skolen. Som tidligere meddelt har alle henvendelser såvel direkte til Helsingør Omnibilselskab som til Frederiksborg Amts trafikudvalg, for at få indført den i 20-minutters-driften manglende bus, været forgæves. I lærerrådet var der enighed om at flytte skemaet et kvarter, hvorved vores børn har opnået flere fordele. For det første har man taget hensyn til et mindretal på ca. 35 børn, der benytter strandvejsbussen. Flere af disse kan nu tage 40 minutter senere hjemmefra. For det andet kommer mange af de cyklende børn ikke ud i det værste trafikmylder. Det blev vedtaget at sende brev ud til forældrene vedr. den ændrede mødetid.

3. Husleje for salen.

I skoleåret 68/69 modtog vi i leje for salen 75 kr. pr. aften. Dette prisniveau fastholder vi i år. Vi vil undersøge mulighederne for at få forældrerytmikholder ind under aftenskoleleven.

4. Valg af KOMUmedlem.

Vi valgte at lade Søren Bang fortsætte som styrelsesrepræsentant i KOMU.

5. Præsentation af styrelsen overfor nye forældre.

Der vil blive sendt nærmere besked ud om et bredt orienterende introduktionsmøde nye forældre, styrelsen og lærerne imellen.

Søren Bang vil fortælle lidt om skolens historie, og Josephsen og Kromann vil fremlægge skolens økonomi.

6. Andre arrangementer på skolen.

I slutningen af september vil der komme et forældremøde, der muligvis vil strække sig over en weekend.

Åbent-hus-moderne bibeholdes den tredje torsdag i måneden, som en afslappet komsammen uden egentligt program.

7. Likviditet.

Den ny lov om statstilskud til friskoler er trådt i kraft d. 1/8 -69, således at vi nu får forskuddet udbetalt i månedlige rater, hvilket skulle medføre en væsentlig lettelse i likviditeten.

Nye lærere 8.

Da Grethe længe har ønsket at blive aflastet, og da Jørgen Spillemand er gået ned til 12 timer ugentlig, har vi kunnet ansætte Karen Uldall. Hun er børnehavslærerinde og har suppleret denne uddannelse med sang og Astrid Gøssøl-metodik.

Gerda har også haft behov for aflastning, og derfor er David Wright blevet ansat som assistent i

dramatik. Han har som engelsk uddannet lærer specielle forudsætninger for at undervise i dramatik, idet faget er obligatorisk på engelske seminarier. Derudover underviser han i engelsk. Efter tre års ophold i Danmark, hvor han har været ansat som fritidshjems lærer i Rødovre, taler han udmærket dansk.

Gunna Suwalski

En oplevelse fra generalforsamling får mig til at reagere her i forældrebladet. Der blev talt om forældremøder, klassemoder, uden tilstedeværelse af læreren, hvilket jeg fandt helt meningsløst, idet en af grundene til, at jeg har sendt mine børn til en lille skole er, at jeg betragter lærerne som medforældre. P.E.'s ord om at alle børn bør ha' 100 forældre, kan man nærme sig ad mange veje. En af disse går gennem vores lille skole. Vi har forældreaftener, hvor vi mødes ikke blot for at drøfte vores egen lille skævbenede Hassan, men hele klassens trivsel. Vi hører om gruppelivet på skolen, som læreren, vores medforælder oplever det. Vi hører om, hvordan det foregår rundt om i hjemmene hos kammeraternes forældre, vore egne børns medforældre. Alle vi medforældre har ungernes daglige trivsel som fælles interesse, ville

det ikke være en absurd tanke at udelukke en medansvarlig fra gruppen? Hvad med at udelukke det forældrepar, der virker hæmmende på lærerens eller andre forældres muligheder for at udtrykke sig frit?

Jeg kan da godt forstå, at man gerne vil slutre sammen uden hæmmende autoritet, men jeg vil ikke acceptere det. Vi må væk fra den holdning og arbejde os hen imod større åbenhed, bekæmpe den angst og mistillid, der behersker os, når vi er sammen. Der kommer ikke friere samtale, fordi vi udelukker en af medforældrene i gruppen. Ingen forældre er over os eller under os, heller ikke læreren indtager en speciel stilling i det forhold, vi sidder ved siden af hinanden. Læreren ved katedret er forsvundet, han er kun en fæl erindring, og det ville være et skridt tilbage, om vi gik ind for det forslag fra forældrerådet. Vi må lære at leve sammen på vores skole, acceptere hinanden på godt og ondt, kommunikere på alle led og kanter, mødes, tale sammen, skrive i bladet, om ikke vi altid formulerer os så klart. Vi må være mere imødekommende, åbne, analyserende og konkluderende - og lad os så holde op med at blive så arrige, når vi af og til er uenige.

Klassemødernes på skolen må som åbent-hus-møderne kunne fastlægges, så vi travle forældre kan planlægge vore aftaler. Når mødeprocenten er så ringe

i klasserne, kan der være andre årsager end ugelighed.

Flere klasse-møder og evt. børnepasning derhjemme, alt sammen samme aften. Kunne man ikke blive enige om ihvertfald 4 faste møder i et skoleår pr. klasse og mulighed for flere efter behov- Muligvis skulle man kunne benytte klassen til uformelle sammenkomster i det omfang man føler trang uden mødepligt og uden udelukkelse af forældre eller lærerautoriteter.

Ved etablering af et par "nøglemænd" boende nær skolen, skulle det være muligt hurtigt at tromle nogle mennesker sammen til en ol og en pølsemad, med absolut pligt til oprydning for de implicerede. Hvorfor ikke osse opløse klasseskellene ved de små uformelle sammenkomster på skolen. Skolen kunne virkelig blive et sted, hvor man dumpede inden om aften, for at se om der "skete" noget.

Gunna Suwalski

Fast, ulønnet job som typograf ved
"Forældrebladet" er ledigt
henvendelse på skolen.

Kursus i gruppedynamikk.

Jeg skrev noen ord i Forældrebladet nr. 5 om et kurs i gruppedynamikk som ble holdt på Den lille Skole i Humlebæk, hvor jeg selv også deltok med stort utbytte.

Dette har blitt tatt alvorlig opp av noen lærere og foreldre på vår skole, og nå har man kommet så langt at vi kan tilby interesserte foreldre og lærere et lignende kurs på vår skole. Det er faktisk litt av en sjangse, for kurset blir billig for deltagerne og er lagt på tidspunkter, som de fleste av oss måtte kunne komme på.

Først noen praktiske opplysninger: Kurset vil koste omkring 20-30 kr. pr. deltager, nødvendige penger til administrasjon og slikt, og til kaffe, te og slike styrkende nødvendigheter, som er så godt å ty til når man skal konsentrere seg. Resten blir betalt av kommunen.

Tidspunktet blir:

mandag 3. nov.	kl. 19-22
onsdag 5. " "	19-22
fredag 7. " "	19-22
lørdag 8. " "	16-22
søndag 9. " "	10-16
onsdag 12. " "	19-22
fredag 14. " "	19-22
lørdag 15. " "	16-22
søndag 16. " "	10-16

Kortere kan ikke kurset være. Man skal jo ikke bare delta, men man skal også få tid til å oppleve og erfare seg selv og andre på en ny måte. Det er ikke bare kunnskap på et intellektuelt plan som skal inn i hodet. Det er vel så viktig med de læringen som foregår følelsesmessig, i forbindelse med egne og andres innstillinger, oppfattelse av situasjoner og for ikke å snakke om de fordommer vi sleper rundt med.

Såpass konsentrert bør det også være, ellers vil hverdagen i for stor grad legge en demper på vårt engasjement. Det er ikke uvanlig på slike kurs at en blir så opptatt av det som foregår i gruppen og med en selv, at en nesten ikke kan rive seg løs.

Kurset er også lagt til rette på den måten at en bør være tilstede hver gang. Man har en plan og regner med en viss utvikling, og skal utbytte bli optimalt, må en være til stede når det foregår noe. Og det gjør det hver gang.

Vi har fått den samme lederen for kurset som jeg hadde på Humlebæk, psykologkonsulent Jan Agerup, og han kan sine ting. Det hele foregår på en ikke-dirigerende uhøytidelig måte, som pleier å få deltagerne til å føle seg frie og trygge.

Jeg har fått noen spørsmål omkring dette kurset, og jeg vil i all korthet ta opp noen av dem her. Denne form for kurs er ikke det samme som sensiti-

vitetskurs, som det jo snakkes så mye om i vår dager. Dette kurset er lagt opp med oppgaver og spill, og diskusjoner i den grad det måtte være ønsket. Noe teori vil også komme inn, det vil også avhengige av hva en ønsker. Alt foregår i grupper, og det vesentlige blir å finne mer ut av hvilke krefter som settes igang når man kommer sammen i en gruppe, og hvorfor noen former for grupper fungerer fint, mens andre ikke klarer å få noe ut av samarbeidet. I den grad man selv er villig og åpen for inntrykk, vil man ved siden av å erfare problemer som oppstår i gruppen også kunne få erfare seg selv i forhold til gruppen. Fryr siste fant jeg særlig utbytterikt, og helt ufarlig, fordi en selv kunne sette grensen for hvor langt en ville være med og være villig til å tåle. Med andre ord, denne form for kurs er så strukturert at en ikke trenger å risikere å stå avkledd følelsesmessig og åndelig talt, hvis det nå ikke er deltagerne måtte ønske, da.

På det kurs jeg deltok, følte vi oss etterhvert så frie overfor hverandre, og derigjennom trygge, at en del av oss godt kunne tenke oss å fortsette et mer intenst kurs med sensitivitetstrening, for å utdype de erfaringer vi hadde gjort.

Hvorfor delta i et slikt kurs? Tja, det kan være mange grunner. En ting er i alle fall sikkert, og det er at vi alle, som mennesker av vår tid, må

fungere i en eller annen form for gruppe, og da kan det jo være godt å vite litt mer om gruppens dynamikk og hvordan en selv oppfører seg i forhold til andre mennesker, det være sin egen ektefelle, sine barn, sine kollegaer på arbeidsplassen, sine meningsfeller i klubber og foreninger, ja, i det hele tatt i samfunnet.....Grunnen til at jeg tok dette opp i et tidligere foreldreblad, var dette med samarbeidet oss i mellom på vår skole, som vel mange må være enig i ikke fungerer som det skal. Jeg har opplevet moter hvor alle er opptatt av å fremme sitt, uten overhode å lytte til hva andre kan mene og tenke. Jeg har opplevet å ikke å turde si noe på skolen fordi jeg ikke kjente noen, og det heller ikke så ut til at andre var noe interessert i meg, og hva jeg kunne bidra med. Noe av poenget med vår skole skulle jo nettopp være å skape kontakt, ikke bare ham og ham imellom, men også mellom barn/lærer - lærer/foreldre. Da må en kunne snakke sammen, og dette å snakke sammen har ikke bare med ord å gjøre. Det har noe med åpenhet og trygghet og dette med å lytte til andre, å gjøre.

Vel, dette tok jeg opp i et tidligere foreldreblad 5.

Nå står det bare igjen å si at Barbara, Jørn Ove eller jeg kan svare på spørsmål og ta imot innmeldinger. Vær vennlig å meld deg hurtigst mulig; det er høyst plass til 30-35 deltagere på et hold. Ring el-

ler skriv; numrene står på listen vi alle har.

Eva S. Iversen

Forældregymnastik!

Vi starter igen, og det bliver d. 30. sept. kl. 20. på skolen.

Jeg tror det vil være på sin plads her at citere, hvad Astrid Gossel selv skriver om sin bevægelsesteori, som jo nu praktiseres på alle børnehave- og fritidsseminarier samt på alle små skoler + Bernadotten.

Det, der for hende har været den store igangsættende inspiration, er den indlysende forskel mellem den lethed, ligevægt og spenstighed, der kendetegner de farvede folks måde at bevæge sig på, og de stive, anspændte bevægelser, der kendetegner de fleste hvide.

Om alt dette skriver Astrid Gossel:

"Gennem mit arbejde som musikpædagog opdagede jeg, at den store klangvolumen og udtryksfuldhed jeg gerne ville have frem, ikke lod sig fremkalde, uden at jeg også interesserede mig for, hvordan mi-

ne elever bevægede sig. Fra et tåget helhedsbillede trådte i årenes løb flere og flere enkeltheder frem, og det viste sig at mange grænseområder - bl.a. fysiologiske og psykologiske - måtte trækkes med ind i arbejdet sammen med bedømmelse af og sammenligning mellem forskellige folkeslags bevægelsesformer. Jeg har i mit arbejde søgt at udforme en fremadskridende bevægelse, der starter med det jeg har kaldt barnets "egenbevægelse", den liggende, krybende, kravlende, siddende, til den oprejste form; som den fortsætter gennem børnehavebarnets spontane udfoldelse og skolebarnets udtalte ønske om at vide besked, til det større skolebarns mere abstrakte indstilling, hvor bevægelsen repræsenterer tanke - eller fantasiforestillinger og følelser - en indstilling som skrider frem udover puberteten, ungdommen og årene derefter. Jeg tror ikke det er muligt at udvikle en moden voksenbevægelse uden rod i denne udvikling, der desværre for de færreste børn sker på en harmonisk måde.

Min opgave har været at udforme bevægelsens ydre og indre aspekter som en enhed, som det jeg kalder spiralbevægelsen.

Hvis det ydre bevægelsessystem arbejder i overensstemmelse med sit grundanlæg, som strækkende, bøjende og roterende aktivitet, og hvis det får lov til at udfolde sig i et forstående miljø, vil den

ydre bevægelse gribe formende og forhøjende ind i de indre organbevægelser og omvendt.

I glimt ser vi denne bevægelse i ind- og udland hvor farvede folk færdes. Bevægelsen virker i sin form stærkt på fagfolk i kraft af sin lethed, ligevægt og spændstighed og kontinuitet, i modsætning til den hvides bevægelser, tunge og uligevægtige, stive og rykagtige under anstrengelse og uro.

Bevægelsesteori- og praktik står i dag overfor store opgaver bl.a. af pædagogisk art.

Den gamle komando i ord og musik må erstattes med forståelse og evnen til at bedømme rigtige og fejlagtige bevægelser og med erkendelse af de stadig skiftende opgaver, det moderne samfund stiller.

Formålet er en forhøjelse af helhedsbevægelsen - og midlet, selvstændigt skabende arbejde."

Ak ja - I har måske tabt modet nu!

Men prøv alligevel at komme. Vi kan altid få arbejdet nogle af vore dårlige vaner ud og nogle gode vaner ind.

På gensyn!

Ulla

Bytte - køb - salg

Eva S. Iversen foreslår en slags bytte-central -

Det lyder da vældig fornuftigt, man kunne måske afse en side i forældrebladet til en slig "B-K-S's" rubrik.

Bliver ideen godtaget står jeg meget gerne for købet (evt. bytte) af en god brugt barneseng, da lille Ny er ved at springe op og ud af tojkurven.

Mette Schou

I sidste tykke skoleblad var en enkel lille "vits" - Hørt på skolevejen: Lad os få lidt flere af dem ind i bladet, tænk hvad 140 børn må kunne finde på af sjove ting!

Mette Schou

Kommentar til Eva S. Iversen: Bytte handel - brukte klar - i sidste forældreblad.

Det var rart du tog emnet op, noget må der gøres. Jeg tror det bliver svært at få nogen til at fungere som byttecentral, det er et meget større arbejde end man forestiller sig. Tænk alene på alle samtalerne med interesserede: om det nu passer,

hvordan har I det, en kop kaffe?

Hvad om vi havde en stor kasse på skolen, hvor man kunne lægge brugt tøj evt. påhæftet seddel med en rimelig pris og navn og adresse? Så kunne man gå hen og kigge i kassen, når der er noget man står og mangler. Et stort plasticbadekar fx. Kom evt. med et bedre forslag. Ellers kan jeg oplyse, at der er startet en ny forretning med brugt børnetøj, mest for mindre børn, hvor man både kan sælge og købe. Tøjet skal være i god stand. Jeg har allerede nået at ha' glæde af den butik. Den hedder Børneshop, Farvergade 17, Tlf. (01) 17 28 18. Indlevering dog kun mandag, tirsdag og onsdag.

Hvad om vi også kunne købe hinandens brugte cykler. Man kunne måske slå seddel op på skolen om udbud og efterspørgsel.

Jonna Johansen

Så er PLADEN kommet! På den ene side Jamaica, på den anden A.B.C. med Jørgen Spillemand og hans bande, der gi'r den hele armen med et resultat, der bestemt ikke røber diverse vabler på fingre og stemmebånd - tillykke med den! Og hurtigt hen til pladehandleren.

(Plademrk. Sonet, pris ca. 10 kr.)

Legeplads!

Nu er der ved at komme gang i tingene ang. legepladsen på skolen. Ved festen indkom 1200 kr.

I et udvalg bestående af 2 lærere, Hanne og Barbara, og repræsentanter fra 3.-5- og 7- klasse blev det vedtaget at bruge de første 400 kr. til en sandkasse.

Så langt inden sommerferien. -Nu efter ferien venter vi på sandkassen og på det næste skolemøde, hvor det skal vedtages, hvad de resterende 800 kr. skal bruges til.

800 kr. - det er såmænd ikke så meget, når det er legeplads, man skal ha' for dem; men det er sikkert meget nyttigt for ungerne at konstatere.

Penge de selv har været med til at indkassere, og som de nu skal være med til at administrere.

Vi er spændte på resultatet.

J. Rieger

Rettelse til side 3 i referatet fra generalforsamlingen "20% afskrivning på ejendommen"

skal lyde "2% afskrivning på ejendommen + 20% afskrivning på inventaret".

Skoleleder:

Ib Kvolsbjærg, Hauchsvej 13	21 49 52
-----------------------------	----------

Lærerne:

Agnes Brammer, Olriksvej 5 E	
Ole Christiansen, Helgesensgade 15 st.tv.Ko.035	60 87
Ulla Christiansen, Bøgebakken 32	21 26 91
Henrik Egemose, Horsensvej 6 II	
Gerda Eggli, Århusvej 36	21 22 32
Barbara Fischer-Hansen, Kingosvej 97	21 72 80
Grethe Møller, Nationernes Alle 9	21 16 24
Grethe Dam Pedersen, Ndr. Strandvej 67	21 48 08
Jørn Ove Petersen, Gl. Hellebækvej 51 I	21 21 60
Yvonne Rasmussen, Sabrocsvej 1 A	
Hanne Schachtschabel, Snerlevej 59	21 45 93
Karen Uldall, Søborg Hovedg.138A, st.tv.Søborg	
Jørgen Wedege, Snerlevej 54	
David Wright, Vesterbrog,148 II SB4,Kbh.V	31 47 98

Styrelsen:

Formand: Søren Bang, Olaf Rudesvej 15	21 59 22
Næstf.: Ib Steiness, Ved Bakken 12, Esperg.	23 24 13
Kasserer: Ole Josephsen, Ronnebær Alle 16	21 46 97
Karin Kjærsgård, Baggensvej 8	21 28 44
Bent Kromann, Ronnebær Alle 42	21 68 21
Mette Schou, Drachmannsvej 5	21 46 09
Gunna Suwalski, Henrikholms Alle 3, Vedbæk	89 17 76

Foreldrerrepr:

Bo.kl. Velges først efter d. 25.ds.	
1. kl. Mia Faxø, Hornbyvænget 6, Hornbæk	(201) 1243
Edel Hansen, Magdalenevej 8	21 31 39
2. kl. Esther Jørgensen, Søbækvej 5, Esperg.	23 30 60
Bente Larsen, Skjoldsvej 28	21 22 91
3. kl. Kjell Iversen, Vibevej 2, Nivå	24 70 85
Nymann Larsen, Vibevej 4, Nivå	
4. kl. Inger Nissen, Nørrevej 42, Snekkerst.	21 54 07
Harald Hviid, Opnæsgård 31, Horsholm	
5. kl. 2 vilkårlige (på skift)	
6. kl. Eva Iversen, Vibevej 2, Nivå	24 70 85
Jimma Andersen, Gylfesvej 10	
7. kl. Visse Listoft, Sdr. Strandvej 74	21 50 02
Marianne Krarup, Hellebækvej 221C, Kv istgård	23 92 16

Ferier-

Mandag d. 20. - fredag d. 24. oktober (begge dage incl.): Efterårsferie.

Mandag d. 22. december - fredag d. 2. januar (begge dage inklusive): Juleferie.

Mandag d. 9. februar - fredag d. 13. februar (begge dage inklusive): Vinterferie.

Husk:

3. torsdag i hver måned: Åbent Hus

27.-28. september: week-end-møde.

Skolens kontortid:

tirsdag - fredag kl. 9-13

Helsingør lille Skole

Fredericiavej 1

3000 Helsingør

Giro nr. 12 26 06

Tlf: 21 02 03 - Køkkentlf: 21 64 21

Redaktionen:

Sven Bülow, Gl. Strandvej 436, Esperg. 23 18 28

Henrik Egemose, Horsensvej 6 II

Jennie Rieger, Sct. Annegade 60 21 07 19

Hanne Ringsted, Strandvejen 242, Snek. 21 55 05